

Temps Ordinari - Cinquè diumenge

[Jb 7,1-4.6-7](#)

[1 Co 9,16-19.22-23](#)

[Mc 1,29-39](#)

1 La compassió En la litúrgia de la paraula d'avui excel·leix, entre altres temes, l'exemple i la crida a la compassió. En Job hem assistit a una impactant lamentació, que no s'exclama del silenci de Déu, sinó que penetra confiadament en la seva compassió. "Recorda, Déu meu, que la meua vida és un buf!" En la narració de Marc, Jesús posa dempeus la sogra de Pere enfebrada i, al capvespre, no para de curar malalts i d'alliberar endimoniats a la porta de casa. Sant Pau, en fi, s'identifica amb jueus i pagans, amb forts i amb febles i es fa esclau de tots, sense ser-ne, per tal de salvar-ne tants com pugui. És per això que el salmista entona un al·leluia, sentint el goig de lloar un Déu que reconstrueix, que aplega, que guareix, que embena, que sosté. En una paraula, que compadeix.

2 La crisi Els planys de Job ressonen avui en boca de tants pares i mares que no saben què donar als seus fills. Nits sense dormir, esperant el dia que els tallaran la llum o l'aigua o el gas, i sentint diàriament les imprecacions del llogater perquè no paguen. Alguns d'aquests no s'acaben de decidir a fer-los fora, perquè els nens són petits i encara tenen entranyes. Ara, si es tracta de crèdits de bancs i, malauradament, d'ajudes de PIRMI sense totes les condicions, no hi ha criatures que valguin. De vegades he llegit, o he sentit a dir, a gent important que l'Església no és una ONG de socors, que ja fa molt a través de Caritas i de les obres socials de laics, religioses i religiosos, tant al primer món com a missions. Interiorment mai no em sento bé amb aquestes afirmacions. Si val l'atreviment, gosaria dir que Jesús, ell sol, ja era una ONG i que va procurar que els seus fossin màximament compassius. "Sigueu compassius com el Pare del cel és compassiu". Per corroborar el meu convenciment, he fet escandall dels versets de l'evangeli de Marc dedicats a narrar les obres de compassió, en dèiem obres de misericòrdia corporals. Si es considera tot el text, són una quarta part. Si s'exclouen els relats de la passió i la resurrecció, s'apropen a la meitat. En aquesta mateixa proporció tots els membres del Poble de Déu ens hauríem d'abocar a la solidaritat i no parar fins que tothom estigués assegut a taula. Quan es té consciència de l'amor absolut de Déu -sabent Jesús que el Pare havia posat tot a les seves mans-, es poden deixar mil coses -es tragué el mantell-, i dedicar-se a estar alerta i servir -començà arentar els peus i a eixugar-los amb la tovallola.- És urgent fer-ne la traducció en aquesta hora difícil per a tanta gent del nostre país, per no dir de tot el món. I cal recordar Pau, no hi ha distinció entre ni jueu ni grec, ni home ni dona, ni esclau ni lliure...

3 La compassió de les mans Sant Tomàs volia assegurar-se que realment fos Jesús la visió dels companys, veient-li les mans foradades. Tot un símbol de lligam fidel llavors i, ara, de pròdiga generositat. Les mans són l'eina d'un ròssec per difondre escalf. Elles transmeten, no la llàstima, sinó la carícia de la compassió exquisida. Són les missatgeres de la solidaritat inequívoca. El cantautor Raimon, en aconsellar que "d'un home mire sempre les mans", esmenta algunes mans observades: les del nen que es farà gran, les que busquen en la nit, les que maten, les que manen, les que manen matar, les tremoloses eixutes i les tremoloses d'amants. Mans dures dels qui passen fam. En Marc, avui, la mà de Jesús alça la sogra i foragita la febre. Però tocarà el leprosi, i els ulls del cec, i salvarà Pere de la por i beneirà nens i aturarà el fèretre del fill de la vídua. Les seves mans, encara, aixecaran la nena de Jaire, conduiran el cec de Jericó, rentaran peus incansablement i, preses, curaran l'orella del guarda. En tot cas, les mans de Jesús no solament guareixen de la necessitat sinó que projecten la persona més enllà. La sogra servia, al paralític se li perdonen pecats, a l'altre se li concedeix força per dur la llitera... Un cop més ens interpel·la si la caritat eclesial és de mínims o de màxims. Purament aixeca el caigut o més aviat l'engresca a construir compassivament el Regne. Benaurats els compassius, perquè seran compadits.

ETIQUETES

COMPASSIÓ